

Wspomnienie o mojej Szkole

Zbliża się 90-lecie Liceum Ogólnokształcącego im. K. I. Gałczyńskiego. Jest to szczególna chwila, gdyż stwarza możliwość zadumy, refleksji, nakazuje zatrzymać się i uświadomić sobie, czym była i czym jest Szkoła w naszym życiu. W codziennym zabieganiu, nawale obowiązków i pracy niejednokrotnie zapominamy o mijającym czasie, o tym, że jesteśmy częścią Jej historii, współtworzymy Ją, kształtujemy, nadajemy bieg wielu sprawom. Mówiąc „nasza Szkoła”, często nie uświadomiamy sobie, jak wiele Jej zawdzięczamy, bo przecież każda z nas związana jest z Nią przynajmniej 30 lat. Najpierw jako uczennice mogłyśmy wchodzić w życie bezpiecznie prowadzone przez wybitnych Pedagogów, przygotowane do penetrowania nieznanych obszarów wiedzy i odnajdywania się w otaczającej i niełatwej przecież rzeczywistości. Potem, już jako nauczycielki języka polskiego, znalazłyśmy w Niej możliwość dzielenia się zdobywaną i ciągle pogłębianą wiedzą, szansą intelektualnego, ale też estetycznego i etycznego kształtowania kolejnych pokoleń. Nie ulega wątpliwości, że wzorce do pracy wyniosłyśmy właśnie z „naszej Szkoły”, otrzymałyśmy je od wielkich poprzedników. Trudno, mówiąc o szkole, nie mając w pamięci tych, którzy zasłużyli się w szczególnie sposób i duchem są ciągle obecni wśród nas. To Oni tworzyli myśl, ideę, istotę miejsca, nadali naszemu Liceum niepowtarzalny charakter, stworzyli aurę niezwykłości. Dla wielu absolwentów „Gałczyński”, przez najmłodsze pokolenie zwany „Gałczynem”, to miejsce magiczne, budzące nostalgię. Jako nauczycielki mamy poczucie stałej obecności naszych Mistrzów, którzy z dumą i godnością przechadzają się szerokimi korytarzami, zaglądają za kotarę w auli, przyglądają się zmianom z podziwem lub z dezaprobatą, przysłuchują się lekcjom i bez wątpienia zachwycają się coraz dorodniejszymi pokoleniami młodzieży. Kiedy zamykamy oczy, widzimy profesora Parnowskiego, Kwintę, Minakowskiego, Adamskiego, panią dyrektor Solską i jesteśmy dumne, że możemy pracować

tot. A. Szedek

w szkole, którą Oni stworzyli Swoim oddaniem, ofiarnością, prawością, ogromem wiedzy, taktem, kulturą, życzliwością i troską o każdego ucznia.

Od Nich uczyły się następne pokolenia zasłużonych Pedagogów Liceum, dzięki którym „Gałczyński” kojarzy się z tradycją, poziomem intelektualnym, odpowiedzialnością za każdego ucznia. Nam nie pozostało nic innego, jak tylko kontynuować i naśladować najlepsze i najszlachetniejsze wzory. Podejmując pracę, znajdowałyśmy się w sytuacji niemal komfortowej, ponieważ mogłyśmy przede wszystkim czerpać, doskonalić, upowszechniać tradycję troski o poziom intelektualny i rozwój duchowy uczniów. Zawsze zależało nam – wszystkim pedagogom – na tym, aby nasi absolwenci doceniali wartość wiedzy, brali udział w życiu kulturalnym Otwocka, Stolicy, Kraju, uczyli się historii, geografii, wrażliwości

na piękno ojczystej przyrody z autopsji podczas licznych eskapad, wycieczek, obozów, biwaków. Nie mniej ważne jest dążenie do otwarcia na Europę, czemu służą liczne wymiany międzynarodowe młodzieży, starannie wyposażona pracownia komputerowa i przyłącza do sieci internetowej, zagraniczne wyjazdy młodzieży, kursy językowe. Wzorem poprzednich lat kształtujemy postawy społeczne, obywatelskie, patriotyczne, doskonalimy relacje międzyludzkie, pomagamy odnaleźć się w rzeczywistości.

Uzupełnieniem dorobku są sukcesy sportowe rangi ogólnopolskiej, w tym przynależność do kadry juniorów i reprezentacji Polski w kilku dyscyplinach sportowych.

Czujemy na sobie odpowiedzialność przed naszymi wybitnymi Pedagogami i żywimy dla Nich ogromną wdzięczność.

**Mirosława Szumska
i Urszula Zmorka**